

Mediji i informiranje

Sud Europske unije
PRIOPĆENJE ZA MEDIJE br. 55/19

U Luxembourggu 2. svibnja 2019.

Presuda u predmetu C-614/17
Fundación Consejo Regulador de la Denominación de Origen Protegida
Queso Manchego/Industrial Quesera Cuquerella SL i Juan Ramón
Cuquerella Montagud

Korištenje figurativnih znakova koji podsjećaju na zemljopisno područje za koje je vezana oznaka izvornosti može dovesti do nezakonitog podsjećanja na tu oznaku

Industrial Quesera Cuquerella SL (u daljnjem tekstu: IQC) stavlja na tržište tri svoja sira koristeći etikete koje sadržavaju crtež jahača, mršavog konja i krajolike s vjetrenjačama i ovcama kako se uobičajeno predstavlja Don Quijote od Manche i pojmove „Quesos Rocinante” („Sirevi Rossinante”). Te slike i pojam „Rocinante” upućuju na roman Don Quijote od Manche Miguela de Cervantèsa jer je „Rocinante” bilo ime konja kojeg je Don Quijote jahao. Dotični sirevi nisu obuhvaćeni zaštićenom oznakom izvornosti (u daljnjem tekstu: ZOI) „queso manchego” koja obuhvaća sireve proizvedene od ovčjeg mlijeka u regiji La Mancha (Španjolska) u skladu s tradicionalnim uvjetima proizvodnje, pripreme i dozrijevanja koji su navedeni u specifikaciji proizvoda zaštićenih tim ZOI-jem.

Fundación Consejo Regulador de la Denominación de Origen Protegida Queso Manchego (u daljnjem tekstu: zaklada) zadužena je za upravljanje i zaštitu ZOI-ja. Na temelju toga podnijela je tužbu protiv IQC-a i Juana Ramóna Cuquerelle Montaguda radi utvrđenja da etikete koje su upotrijebili kako bi identificirali i stavili u prodaju ta tri sira koji nisu obuhvaćeni ZOI-jem „queso manchego” kao i upotreba navedenih pojmova impliciraju povredu dotičnog ZOI-ja. Naime, zaklada smatra da te etikete i ti pojmovi nezakonito podsjećaju na taj ZOI u smislu Uredbe o zaštiti oznaka zemljopisnog podrijetla i oznaka izvornosti poljoprivrednih i prehrambenih proizvoda¹.

Španjolski sudovi prvog i drugog stupnja smatrali su da znakovi i nazivi koje IQC koristi kako bi prodavao te sireve podsjećaju na regiju La Mancha, ali ne nužno na sir „queso manchego” koji je obuhvaćen ZOI-jem. Tribunal Supremo (Vrhovni sud, Španjolska), pred kojim se vodi postupak, pita Sud, s jedne strane, može li do podsjećanja na registrirani naziv doći korištenjem figurativnih znakova i, s druge strane, može li korištenje takvih znakova koji podsjećaju na zemljopisno područje za koje je vezan ZOI biti podsjećanje na njega, uključujući u slučaju kada navedene figurativne znakove koristi proizvođač iz te regije, ali čiji proizvodi tim ZOI-jem nisu obuhvaćeni.

Svojom današnjom presudom **Sud smatra da može doći do podsjećanja na registrirani naziv korištenjem figurativnih znakova.** Sud prije svega podsjeća da se uredbom predviđa da su registrirani nazivi zaštićeni „od bilo kakvog podsjećanja” i da upotreba izraza „bilo kakve” odražava želju da se da zaštiti registrirane nazive od mogućnosti da se podsjećanje dogodi posredstvom verbalnog elementa ili figurativnog znaka. Odlučujući kriterij kako bi se ustanovilo podsjeća li element na registrirani naziv jest pitanje može li taj element izravno u mislima potrošača podsjetiti, kao referentna slika, na proizvod koji nosi takav naziv. Sud dodaje da se cilj osiguravanja da potrošač raspolaže jasnom, kratkom i vjerodostojnom informacijom koja ga precizno obavještava o podrijetlu proizvoda bolje postiže kada registrirani naziv ne može biti predmet podsjećanja putem figurativnih znakova. Na nacionalnom sudu će biti da konkretno ocijeni mogu li dotični figurativni znakovi izravno podsjećati potrošača na proizvode koji nose registrirani naziv.

¹ Uredba Vijeća (EZ) br. 510/2006 od 20. ožujka 2006. o zaštiti oznaka zemljopisnog podrijetla i oznaka izvornosti poljoprivrednih i prehrambenih proizvoda (SL 2006., L 93, str. 12.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 3., svezak 4., str. 184.)

Sud zatim utvrđuje da **korištenje figurativnih znakova koji podsjećaju na zemljopisno područje za koje je vezana oznaka izvornosti može dovesti do podsjećanja na nju, uključujući u slučaju kada navedene figurativne znakove koristi proizvođač iz te regije, ali čiji proizvodi, slični ili usporedivi s onima zaštićenima tom oznakom izvornosti, nisu njome obuhvaćeni.**

Naime, Uredba ne predviđa nikakvo isključenje u korist proizvođača iz zemljopisnog područja koje odgovara ZOI-ju i čiji su proizvodi koji nisu zaštićeni ZOI-jem slični ili usporedivi s onima koji su zaštićeni ZOI-jem. Stoga je na Tribunalu Supremu da ispita postoji li dovoljno izravna i nedvojbeno konceptualna sličnost između figurativnih znakova koje koristi IQC i ZOI-ja „queso manchego” koji upućuje na zemljopisno područje za koje je vezan, odnosno regiju La Mancha. Nacionalni sud morat će se uvjeriti mogu li ti figurativni znakovi, osobito oni koji sadržavaju crtež jahača, mršavog konja i krajolike s vjetrenjačama i ovcama kako se uobičajeno predstavlja Don Quijote od Manche, stvoriti konceptualnu bliskost s ZOI-jem „queso manchego” na način da će potrošača izravno podsjetiti, kao referentna slika, na proizvod koji nosi taj ZOI. U tom pogledu Tribunal Supremo morat će ocijeniti treba li uzeti u obzir sve figurativne i verbalne znakove koji se nalaze na proizvodima o kojima je riječ kako bi proveo sveobuhvatno ispitivanje kojim se uzimaju u obzir svi verbalni ili figurativni elementi koji mogu dovesti do podsjećanja.

Osim toga, Tribunal Supremo pita Sud odnosi li se **pojam prosječnog „potrošača koji je uobičajeno obaviješten”, razumno pažljiv i oprezan, od čije percepcije nacionalni sud treba polaziti u svrhu utvrđivanja postoji li „podsjećanje” u smislu uredbe**, na europske potrošače ili samo na potrošače države članice u kojoj je proizveden proizvod koji dovodi do podsjećanja na zaštićeni naziv ili za koji je taj naziv zemljopisno povezan, i u kojoj se proizvod najviše konzumira.

Sud naglašava da taj pojam treba tumačiti tako da jamči učinkovitu i ujednačenu zaštitu registriranih naziva od bilo kakvog podsjećanja na cijelom području Unije. Tako smatra da navedeni pojam **treba razumjeti na način da se on odnosi na europske potrošače, uključujući potrošače države članice u kojoj je proizveden proizvod koji dovodi do podsjećanja na zaštićeni naziv ili za koju je taj naziv zemljopisno povezan, i u kojoj se proizvod najviše konzumira.** Sud iz toga zaključuje da će stoga biti na Tribunalu Supremu da ocijeni podsjećaju li figurativni i verbalni elementi koji se odnose na proizvod iz glavnog postupka, proizveden ili najvećim dijelom konzumiran u Španjolskoj, potrošače iz te države članice na registrirani naziv, koji će trebati, ako je to slučaj, zaštititi od podsjećanja koje bi se dogodilo u cijeloj Uniji.

NAPOMENA: Prethodni postupak omogućuje sudovima država članica da u okviru postupka koji se pred njima vodi upute Sudu pitanja o tumačenju prava Unije ili o valjanosti nekog akta Unije. Sud ne rješava spor pred nacionalnim sudom. Na nacionalnom je sudu da predmet riješi u skladu s odlukom Suda. Ta odluka jednako obvezuje i druge nacionalne sudove pred kojima bi se moglo postaviti slično pitanje.

Neslužbeni dokument za medije koji ne obvezuje Sud.

[Cjelovit tekst](#) presude objavljuje se na stranici CURIA na dan objave.

Osoba za kontakt: Corina-Gabriela Socoliuc ☎ (+352) 4303 4293